

Fordansket tekst fra dagens El Pais, d. 29/3 2015

Fagøkonomiens falske overlegenhed

"Fagøkonomisk arrogance og indavl bekræftes af en undersøgelse, offentliggjort i et af fagets egne tidsskrifter.

The Journal of Economic Perspectives afslører, at 77 % af de ph.d.-studerende i økonomi ved de mest prestigefyldte universiteter i USA mener, at »økonomien er den mest videnskabelige samfundsvidenskab af alle«.

http://elpais.com/diario/2006/02/21/opinion/1140476406_850215.html

Det skal holdes op i forhold til, at kun 9 % af de adspurgte har et bud på, hvordan de mest grundlæggende spørgsmål inden for det fagøkonomiske felt skal besvares!"

Det skrev [Moisés Naím](#)[1] i en artikel, offentliggjort 2006.

Samtidig gav han eksempler på det slående misforhold, der var mellem den smule, som fagøkonomien vidste, og den overlegenhed, som man hævdede at stå for i forhold til andre samfundsforskere, fx politologer og sociologer.

I betragtning af den uvidenhed om basale spørgsmål om økonomi som man repræsenterede, foreslog Moisés dengang, at "fagøkonomerne indtog en anden intellektuel attitude og en mere ydmyg holdning til andre videnskaber, evt. for at tage ved lære af andre."

De sidste ti år har ikke medført en ændring i den retning hos økonomerne. Og det er ikke fordi, at fagøkonomerne er blevet mere afklarede med hensyn til de store problemer, som har vist sig i perioden efter, og som har plaget dem og resten af samfundet siden da.

The Journal of Economic Perspectives, hvis data Moisés Naím baserede sin artikel på for ti år siden, har netop offentliggjort en ny artikel, der har den ironiske overskrift: "økonomernes overlegenhed".

<https://www.aeaweb.org/articles.php?doi=10.1257/jep.29.1.89>

Her viser det sig – på trods af den globale økonomiske krise, der kom fuldstændigt bag på økonomerne – at fagøkonomerne stadig mener, at de er alle andre sociale videnskaber overlegne.

Der er muligvis spæde tiltag i retning af at inddrage andre discipliner, med det formål at berige fagøkonomiens teorigrundlag, men økonomer er stadig alt overvejende optaget af at studere og citere hinanden inden for sit eget snævre netværk.

Finanskrisen afslørede fagøkonomernes manglende evne til at forudsige og forhindre krisen, og der er fortsat ingen konsensus blandt dem om forklaringerne på, anbefalingerne til, hvordan det globale økonomiske system skal komme ud af sin krise igen.

Forfatterne til den nye artikel, Marion Fourcade, Etienne Ollion og Yann Algan, undersøgte de 25 mest respekterede videnskabelige engelsksprogede tidsskrifter i økonomi, statskundskab og sociologi. De fandt, at fra alle artikler publiceret i The American Economic Review (AER, et af de 25) mellem 2000 og 2009, der gik de 40 % af henvisningerne på de andre 24 højest rangerende inden for økonomien selv.

Kun 0,3 % af de citerede artikler var fx fra Sociologi og 0,8 % fra de vigtigste politologiske tidsskrifter.

Af alle de tekster, der offentliggjordes i de vigtigste 50 tidsskrifter inden for andre discipliner end de fagøkonomiske gennem dette årti, da fandt økonomerne det kun værdigt at citere fra en procent af disse i de nævnte økonomiske tidsskrifter.

Der er mere i det. På spørgsmålet, "Er du enig eller uenig i, at tværfagligt baseret viden er bedre end den, der alene er opnået ud fra en disciplin", svarede de fleste (57 %) af de amerikanske lærere i økonomi uenig, hvor 75 % af lærerne i sociologi og 72 % af politologerne holdt på, at tværfagligt kvalificeret viden generelt var bedst.

Men fagøkonomiens foragt for ideer fra andre områder er ikke komplet. Der er discipliner inden for økonomien, som tiltrækkes af andre discipliner end fagøkonomien selv. Det gælder især i forhold til finans og handel. Mens mængden af økonomernes citater til andre fagområder generelt har været faldende, er de steget stærkt i forholdt til finansiering.

Forskernes ansættelsesforhold

Ved at analysere ansættelsesforhold hos forfatterne til artikler, publiceret i det førende amerikanske business magasin (AER), fandt Fourcade, Ollion og Algan, at kun 3,2% af dem arbejdede som lærere på handelshøjskolerne i 1950'erne, hvor det i årtiet, der begyndte i 2000, var 18%, der gjorde.

Luigi Zingales advarer om, at den høje grad af tilhørsforhold til erhvervslivet og finanssektor i særdeleshed truer deres uafhængighed, og at tilhørsforholdet kan være bestemmende for den dagsorden, som deres konklusioner og anbefalinger falder på baggrund af.

Zingales fandt for eksempel, at når forfatterne til videnskabelige artikler ikke var ansat på en handelshøjskole, var deres tekster signifikant mindre tilbøjelige til at retfærdiggøre de høje gager, som lederne i finanssektoren oppebærer, og de havde ofte en kritisk holdning til sektorens høje indtægtsrater i det hele taget. To tredjedele af de adspurgte amerikanske sociologer var af den holdning, at private virksomheder får mere end fortjent, hvor kun en tredjedel af økonomerne var af den holdning. Næsten ingen af lærerne i finansiering kunne se noget forkert i de gigantiske indkomster, som finanssektorens spidser kunne opnå.

Den økonomiske krise, som verden stadig lider under, og økonomernes manglende opbud af konsensus, forståelse og løsninger herpå, afslører, at fagøkonomien har brug for en teoretisk og instrumental indsprøjtning

af nye ideer, metoder og andre antagelser omkring menneskelig social adfærd.

Det er umuligt at forestille sig, at en sådan fornyelse skulle kunn finde sted, så længe den selvvalgte faglige isolation og arrogance gælder blandt fagøkonomerne.

(Teksten er en fordansket udgave af en artikel af Moisés Naím fra dagens El País, dvs. fra d. 28/3 2015)

[1] http://internacional.elpais.com/autor/moises_naim/a/